

bort fra Statsbanerne. Jeg vil slutte med at sige med Hensyn til denne Sag, at jeg anerkender de Bestræbelser, den højtærede Minister har udfoldet for at imødekomme de Ønsker, der ere komne saa stærkt frem derude fra, og jeg nærer saa meget større Haab om et godt Resultat, naar jeg nu beder den højtærede Minister om at gøre Skridtet fuldt ud og stille alle Jernbanestationerne paa Frederikssund-Banen lige med alle andre Stationer i Henseende til Takster uden at tage Hensyn til den Forandring, der er sket ved, at Frederikssund-Banen bliver ført til den nye Banaaard herinde.

Til sidst skal jeg udtale min Tilslutning til de Ord, der bleve udtalte af det ærede Medlem fra Møen (Jessen) vedrørende Adgang for Befolkningen dels til at benytte den Strandbred, der er foran Charlottenlund-Fortet, dels til at faa aabnet nye Adgange til Sundet derude. Jeg skal ikke udtale mig yderligere herom, da der allerede er sagt saa mange gode Ord om den Ting. Jeg vil bede den højtærede Forsvarsminister eller den højtærede Trafikminister, for saa vidt det gælder Arealer, der sortere under ham, at stille sig velvilligt til dette Spørgsmaal.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Som det fremgaar af den afgivne Betænkning, har det ærede Finansudvalg tiltraadt samtlige de af mig stillede Ændringsforslag til Krigs- og Marineministeriets Budgetter, og der er derfor ingen Anledning for mig til at dvæle ved disse Ændringsforslag. En Del af dem er fremkommen ved, at Stormfloden har raseret forskellige Ting, som henhøre under Marineministeriet og til Dels ogsaa under Krigsministeriet. Jeg kan henholde mig til den Motivering, der er givet angaaende disse Ændringsforslag af den meget ærede Ordfører.

Jeg skal da gaa over til at omtale de Samraad, der have været holdte mellem det ærede Udvalg og mig vedrørende Krigs- og Marineministeriet, og jeg skal først omtale Spørgsmaalet om Taarbæk-Fortets Beliggenhed. Baade den ærede Ordfører og Ordførerne for de forskellige Partier have behandlet dette Spørgsmaal, og den sidste ærede Taler henstillede meget indtrængende til mig at lægge det omtalte Fort et andet Sted end paatænkt. Det ærede Medlem mente, at der ikke staaer noget i Loven, der forhindrer mig i at lægge det, hvor jeg vil, og deri kan det ærede Medlem have Ret. Men jeg maa henviser det

ærede Medlem til, at Bevillingen til dette Fort er givet paa en udtrykkelig Motivering af den daværende Forsvarsminister. Jeg skal med den ærede Formands Tilslutning citere de Udtalelser, der falder frem fra den daværende Forsvarsminister — de findes i Rigsdagstidenden, Sp. 860 i den overordentlige Samling 1909 —: „Generalstaben, der udelukkende ser sagligt paa den Ting, som den jo bør, ønsker for sit Vedkommende, at Fortet deles i tre Dele, nemlig et Bateria med Fladbaneskyts umiddelbart ved Vandet ved Taarbæk Havn eller saa, et Haubits-Bateria liggende skjult, som det nu kan lægges derude — der er jo stærkt bebygget ved Taarbæk, men antagelig omtrent ved Taarbæk Kapel —, og endelig en tredje Del med mindre Bestykning, som skulde lægges oppe paa Eremitagesletten, omtrent ved den slesvigske Sten. Denne tredje Del af Fortet har jeg ikke kunnet slutte mig til, og naar Rigsdagen vil bevilge den samlede Sum, sker det udelukkende under den Forudsætning, at Batterierne lægges nede ved Taarbæk i to Dele, nemlig et Fladbaneskytsbateria, der kan bestryge Kysten, og et Haubitsbateria, som skyder i Bue udover Vandet, medens den tredje Del, som skulde have Forbindelse med Landbefæstningen, udelades. Det er Forudsætningen, som Rigsdagen kommer til at stemme om, og saaledes vil det blive udført. Mine Ord i den Henseende ville blive bindende ogsaa for den Minister, som kommer efter, og som skal udføre Beslutningen. (*Borgbjerg:* Hvor kunne de dog det?) Jo, det ville de, fordi ethvert Ord i den Henseende, som har faaet Tilslutning fra begge Rigsdagens Ting, altid er bindende for Administrationen. Fortet skal være et Kystfort, som oprindeligt paatænkt, et Led af vort Kystforsvar og ikke noget Led af Nordfronten i den nuværende Landbefæstning. Det er rigtigt, at den Ting bliver sagt klart, saa at alle kunne forstaa den, baade de, der ønske Landbefæstningen udvidet og forbedret, og de, der ønske det modsatte.“

Disse Ord kunne ikke misforstaaes. Det er paa den Motivering, Rigsdagen har givet sin Tilslutning til Bevillingen. Forholdet er altsaa det, at jeg som den Minister, der skal udføre den Beslutning, Folketinget har taget, føler mig bunden ved den givne Motivering. Nu er Spørgsmaalet blevet aktuelt ved, at der er rejst en Bevægelse i Taarbæk, som har givet sig Udslag i et saakaldt Protestmøde med Adresse til Rigsdagen og Henvendelse til